

عنوان مقاله:

از همبستگی تاتنهایی درانسان شناسی شهری شبکه های اجتماعی و زندگی شهری

محل انتشار:

همایش تخصصی بررسی ابعاد شبکه های اجتماعی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمدعلی شاکری - کارشناس ارشد ارتباطات

جلال غفاری قدیر - دکتری مدیریت رسانه دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

ویژگیهای خاص تجربه تنهایی درشهرهای بزرگ و مدرن باوجود فناوریهای ارتباطی نوین و از آن جمله شبکه های اجتماعی مجازی نظریات انسان شناختی سنتی درحوزه زندگی شهری و تنهایی را به چالش می کشد مقاله حاضرابتدا به بررسی نظریاتی می پردازد که به تجربه تنهایی به عنوان یک حس منفی بی کسی و عاملی برای شکل گیری بی هنجاری و نهایتا بی نظمی اجتماعی نگاه می کنند سپس با استناد به یک مورد مردم نگاری درشبکه هایاجتماعی مجازی فیس بوک و مشاهده مشارکتی باگروهی ازکاربران آن درشهر تهران این دیدگاه های نظری را موردنقدوبررسی قرار داده ازاین رهگذر می کوشد تا ضمن بررسی دومفهوم تنهایی و همبستگی ازنظرگاهی تحلیلی و درتماسی نزدیکتر بایکدیگر یک مفهوم انتزاعی تحت عنوان تنهایی جمعی را درشهرهای بزرگ تعریف کرده و درمقابل تنهایی قرار دهد و آن را با توجه به فناوریهای ارتباطی جدید و ازجمله شبکه های اجتماعی مجازی و بارویکردی فرانوکرا تبیین نماید مقاله درنهایت فضای شهری جدیدی را تحت عنوان فضای مجازی معرفی می نماید که شهروندان شهرهای بزرگ می توانند درآن به مثابه یک ساختاراجتماعی نامنسجم جمع میشوند تا تنها اما درکناریکدیگر باشند و با یک تنهایی جمعی به شکل جدیدی ازباهم بودن دست یافته و همبستگی و انطباق موردنیاز برای یک شهر را به دست می آورند و بدان قوام می بخشند

کلمات کلیدی:

تنهایی، همبستگی، شهر، تنهایی جمعی، شبکه های اجتماعی، فضای مجازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/225028>

